

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-10C/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200503
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8419200503.4

Uznesenie

Okresný súd Poprad v spore žalobcu A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. XXXX/XX, XXX XX C., proti žalovanému A. C., nar. XX.XX.XXXX, E. XX/XX, XXX XX F. G., vo veci písomného podania žalobcu označeného ako „Žaloba na určenie vlastníckeho práva v kombinácii so žalobou na vydanie nehnuteľnosti“ doručeného súdu elektronicky zo dňa 28.02.2019 takto

rozhodol:

Podanie o d m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 28.02.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené písomné elektronické podanie žalobcu označené ako „Žaloba na určenie vlastníckeho práva v kombinácii so žalobou na vydanie nehnuteľnosti“. V podaní žalobca poukazuje na rozpor medzi stavom v katastri nehnuteľnosti, resp. stavom digitálnej mapy katastra nehnuteľnosti vyhotovenej po ROEP, a skutočným stavom, a priebeh hranice pozemkov v jeho vlastníctve a vlastníctve žalovaného, korešpondujúci so stavom starých katastrálnych máp vyhotovených pred ROEP v katastrálnom území F. G..

2. Podľa tvrdení žalobcu v žalobe žalobca je vlastníkom pozemkov evidovaných ako parcela KN C č. 76 o výmere 270 m², parcela KN C č. 77 o výmere 603 m², a stavby, domu súp. č. XX postaveného na parcele KN C č. 76, ležiacich v katastrálnom území F. G.. Žalobca pritom v žalobe neuvádza ani druh pozemkov, a ani číslo listu vlastníctva, na ktorom tieto nehnuteľnosti sú zapísané.

3. Ďalej podľa tvrdení žalobcu v žalobe žalovaný je vlastníkom susediacich pozemkov evidovaných ako parcel KN C č. 78, parcela KN C č. 79, parcela KN C č. 80 a stavieb, domu súp. č. XX postaveného na parcele KN C č. 78 a hospodárskej budovy bez prideleného súpisného čísla, postavenej na parcele KN C č. 79. Žalobca ani u týchto nehnuteľnosti neuvádza v žalobe výmeru a druh pozemkov, ani číslo listu vlastníctva, na ktorom sú zapísané.

4. Žalobca v žalobe ďalej opisuje priebeh stavebných konaní, v súvislosti s ktorými zistil namietaný rozpor stavu v katastri nehnuteľnosti so skutočným stavom, konania pred Okresným úradom Kežmarok, katastrálnym odborom, v ktorom bol poučený, že daný rozpor je možné riešiť dohodou vlastníkov susediacich pozemkov alebo podaním žaloby na príslušný súd.

5. Podľa obsahu žaloby žalobca podaním „chce zabrániť tomu, aby v skutočnom stave časť novej stavby žalovaného bola postavená na žalobcovom pozemku, a aby časť stavby zasahovala strechou cca 90 cm do žalobcovho pozemku. Týmto žiada žalovaný v stavebných konaniach, aby žalobca akceptoval aktuálny právny stav a akceptoval vydanie jeho majetku cca 20-25 cm hrúbky múru (z celkovej hrúbky múru 70 cm) a časti pozemku pozdĺž celej hranice pozemku, ktorého majiteľom je žalovaný podľa digitálnej mapy, ale podľa kúpnej zmluvy je jeho majiteľom žalobca.“

6. Petit žaloby žalobca sformuloval nasledovne: „zamerať jednotlivé parcely KN C 76, KN C 77, KN C 78, KN C 80 a zakresliť znalcom – odborne spôsobilou osobou celú vlastnícku hranicu v teréne medzi parcelami KN C 76, KN C 77 a KN C 78, KN C 80 do novej digitálnej mapy s tým, že celý pozemok medzi domami súp. č. 38 a súp. č. 39 patrí k pozemku KN C 77 a hranicu tvorí múr domu súp. č. 38 postavený na parcele KN C 78 tak, ako je to jasne zreteľne zaznamenané na historických katastrálnych mapách a katastrálnej mape platnej pred ROEP, pozemok za hospodárskou budovou postavenou na parcele KN C 79 patrí k pozemku KN C 77 tak, ako to je na historických katastrálnych mapách a katastrálnej mape platnej pred ROEP a vlastnícka hranica je tvorená múrom hospodárskej budovy postavenej na parcele KN C 79. Predmetné pozemky vzniknuté z nového zamerania pričlenené k parcele KN C 77 dať do užívania žalobcu..“

7. Nakoľko podanie žalobcu nespĺňalo všetky zákonné náležitosti riadnej žaloby, súd s poukazom na ust. § 123, § 127 a § 129 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku za účelom odstránenia nedostatkov žaloby vyzval žalobcu uznesením zo dňa 07.05.2019 č.k. 10C 9/2019-35 na jej opravu v lehote 15 dní, a to tak, že presne, určito a zrozumiteľne uvedie, čoho sa domáha, teda aké rozhodnutie má súd vydať, čo má určiť, alebo akou povinnosťou má zaviazat' žalovaného. Žalovaného súčasne poučil, že ak v lehote určenej súdom v uznesení podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne. Uznesenie bolo žalobcovi riadne doručené dňa 30.05.2019.

8. Žalobca na výzvu súdu reagoval doplňujúcim písomným podaním doručeným súdu 14.06.2019, ktorým síce petit žaloby upravil, avšak nie dôsledne a dostatočne. Ani po úprave petitu žaloby týmto doplňujúcim podaním petit žalobca neučinil presným, určitým a vykonateľným. Doplňujúcim podaním žalobca navrhol, aby súd určil, že vlastnícka hranica medzi nehnuteľnosťami sporových strán „prechádza bodmi určenými podľa grafickej prílohy znaleckého posudku súdom ustanoveného znalca v odbore geodézia a kartografia“, a tiež, že „žalobca zaberá v zmysle znaleckého náčrtku znalca z odboru geodézia a kartografia žalovanému časť pozemkov parc. č. 80, ktorá je vymedzená spojnicou bodmi vo výmerách podľa grafickej prílohy znaleckého posudku súdom ustanoveného znalca v odbore geodézia a kartografia“. V doplňujúcom podaní žalobca nijako nešpecifikoval konkrétne novovytvorené parcely, resp. ich časti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, neoznačil výmeru týchto parciel a hranice tvrdených „novovytvorených parciel“ pripojením dôkazu, geometrického plánu, vytyčovacieho náčrtu alebo iného technického podkladu, prípadne znaleckého posudku. Neuviedol, akými konkrétnymi bodmi má prechádzať hranica medzi pozemkami sporových strán s pripojením dôkazu, geometrického plánu, iného technického podkladu, prípadne znaleckého posudku tak, aby priebeh hranice bol v petite žaloby vyjadrený určitým spôsobom. Žalobcom doplňujúcim podaním upravený petit žaloby preto ani po jeho úprave doplňujúcim podaním doručeným súdu dňa 14.06.2019 nebol vykonateľný. Na jeho základe by v prípade vyhovenia žalobe nebolo možné vykonať zmeny zápisu v katastri nehnuteľností. Všeobecný odkaz žalobcu v petite žaloby na budúci znalecký posudok bol nepostačujúci, a ani takto upravený petit žaloby nebol spôsobilý na to, aby súd pokračoval v konaní a žalobu vecne prejednal.

9. Uznesením zo dňa 29.06.2020 č.k. 10C 9/2019 – 71 súd opakovane vyzval žalobcu, aby v dodatočnej lehote 60 dní od doručenia uznesenia opravil a doplnil svoje podanie tak, aby obsahovalo všetky zákonom stanovené náležitosti podľa § 127 ods. 1 v spojení s ust. § 132 Civilného sporového poriadku, a to tak, aby buď presne označil časti parciel, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, označil výmeru týchto parciel a hranice tvrdených „novovytvorených parciel“ s pripojením dôkazu, geometrického plánu, vytyčovacieho náčrtu, prípadne znaleckého posudku, z ktorého bude zrejmá výmera, umiestnenie, ako aj hranice „novovytvorených parciel“, ku ktorým sa domáha určenia vlastníctva, eventuálne, aby presne uviedol, akými bodmi má prechádzať hranica medzi pozemkami sporových strán sporu s pripojením dôkazu, geometrického plánu, prípadne znaleckého posudku tak, aby priebeh hranice bol v petite vyjadrený určitým spôsobom, aby bol vykonateľný, aby na jeho základe bolo možné (ak to bude potrebné) vykonať zmeny zápisu v katastri nehnuteľností s tým, že všeobecný odkaz v petite žaloby na budúci znalecký posudok nestačí, a ani petit žaloby upravený doplňujúcim podaním nie je vykonateľný a spôsobilý na pokračovanie v konaní, a to pod následkom odmietnutia tohto podania v prípade, že nebude v uvedenej lehote riadne doplnené. Uznesenie bolo žalobcovi riadne doručené dňa 17.07.2020.

10. Po tom, čo súd žalobcovi na jeho žiadosť opakovane predĺžil stanovenú dodatočnú 60-dňovú lehotu na opravu a doplnenie podania, žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 31.07.2021 upravil petit žaloby tak, že žiada, aby súd vykonal „určenie hranice medzi spornými pozemkami parcely C

KN č. 78 a č. XX, ktorých je výlučným vlastníkom A. C., evidovaným na LV č. XXX k.ú. F. G. a s pozemkami parcely C KN č. 76 H. I. 77, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľa A. B. C. bez vymedzenia spornej plochy konkrétnej parcele na základe technických podkladov (príloha č. 4 a č. 5). A na základe tohto rozhodnutia sudu sa vytvorí nový geometrický plán s novými zákresmi a výmer sporných parciel.“. V prílohe predložil rozhodnutia Okresného úradu Kežmarok, katastrálny odbor, vo veci jeho žiadosti o opravu chýb v katastrálnom operáte a technické nákresy označené ako „Detail A“.

11. Uznesením č.k. 10C 9/2019 – 125 zo dňa 29.06.2022 súd po zmene zákonného sudcu vo veci opakovane (3x) vyzval žalobcu, aby v ďalšej dodatočnej lehote 60 dní od doručenia tohto uznesenia opravil a doplnil svoje podanie tak, ako to bolo špecifikované v uznesení zo dňa 29.06.2020 č.k. 10C 9/2019 – 71, a to opakovane pod následkom odmietnutia tohto podania v prípade, že nebude v uvedenej lehote riadne doplnené. Uznesenie bolo žalobcovi riadne doručené dňa 22.07.2022.

12. Žalobca podaním doručeným súdu zo dňa 20.09.2022 oznámil, že „nežiada, aby súd zabezpečil geometrický plán, ale aby súd rozhodol, kde sa presne nachádza vlastnícka hranica medzi spornými pozemkami parcely C KN č. 78 H. I. 80, ktorých je výlučným vlastníkom A. C., evidovaných na LV č. XXX, k.ú. F. G. a s pozemkami parcely C KN č. 76 H. I. 77, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľa A. B. C. evidovaných na LV č. XXX k.ú. F. G. bez vymedzenia spornej plochy konkrétnej parcele na základe technických podkladov“. Žalobný petit týmto podaním vymedzil tak, že žalobou sa domáha, aby súd rozhodol: „Určenie vlastníckej hranice medzi spornými pozemkami parcely C KN č. 78 H. I. 80, ktorých je výlučným vlastníkom A. C. a s pozemkami parcely C KN č. 76 H. I. 77, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľa A. B. C. evidovaných na LV č. XXX k.ú. F. G. bez vymedzenia spornej plochy konkrétnej parcele na základe znaleckého dokazovania súdom ustanoveného znalca – geodeta. Žalovaný nahradí všetky trovy konania aj s príslušenstvom (doposiaľ vynaložené náklady na určenie vlastníckej hranice).“

13. Podľa § 127 ods.1 Civilného sporového poriadku ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

14. Podľa § 129 ods. 1 až 4 Civilného sporového poriadku ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

15. Podľa § 132 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

16. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

17. Z podania žalobcu, ktoré označil ako „Žaloba na určenie vlastníckeho práva v kombinácii so žalobou na vydanie nehnuteľnosti“ sa javí, že sa má jednať o žalobu sledujúcu ochranu vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnosti. Z doterajších tvrdení žalobcu vyplýva, že ochrany vlastníckeho práva sa mieni domáhať návrhom na určenie hranice medzi jeho pozemkom a susediacim pozemkom žalovaného, teda určenia, komu z vlastníkov susediacich pozemkov patrí sporná plocha. Túto spornú plochu, ani priebeh hranice medzi pozemkami, však žalobca ani po opakovaných výzvach súdu doplňujúcimi podaniami doposiaľ dodatočne neidentifikoval. Žalobca sa mylí, ak za dostatočné vymedzenie predmetu žaloby považuje bez ďalšieho iba poukaz na budúci znalecký posudok, resp. na neurčité technické nákresy na čl. 109 a 110 spisu. Takýto žalobný návrh je neúplný, nemožno o ňom konať a spor vecne prejednať.

18. Podľa ustálenej súdnej praxe je pri žalobe týkajúcej sa ochrany vlastníckeho práva k nehnuteľnosti povinnosťou žalobcu špecifikovať petit žaloby (a tým aj predmet sporu) presným vymedzením sporných parciel (resp. ich časti), resp. spornej hranice, a je povinnosťou súdu na takomto vymedzení trvať, keďže inak je petit žaloby neúplný (podporne viď napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV.ÚS 731/2013 a v ňom spomínané uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.17Co 392/04).

19. V tejto súvislosti súd poukazuje ďalej na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.11.2018 sp.zn. 5Co 140/2018 v spore o vytýčenie hranice pozemku, podľa ktorého podmienku presného, určitého a zrozumiteľného žalobného petitu nespĺňa petit odkazujúci na znalecké dokazovanie vo veci, lebo je nepresný, takéto vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností je neurčité, nezrozumiteľné, a prevzatie takého petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok to, že rozhodnutie bude nevykonateľné. Preto v takýchto prípadoch, kedy úkon neumožňuje jednoznačný záver o tom, čo ním strana vyjadriala, je potrebné stranu vyzvať na odstránenie vady podania.

20. Ďalej na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.10.2017 sp.zn. 8Co 273/2017 v spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, kde súd jednoznačne skonštatoval, že ak vznikne medzi vlastníkami susediacich pozemkov spor o ich hranicu, je potrebné žalobcom v súdnom konaní sporný pozemok, resp. jeho spornú časť vymedziť, pričom predmetom súdneho konania sa stane takto vymedzený (identifikovaný) pozemok. Ak tak žalobca neurobí, jeho žaloba nie je v požadovanom petite určitá, a súd má žalobcu vyzvať na odstránenie vady žaloby v tom smere, aby presne identifikoval plochu, ako i jej výmeru, ku ktorej žiada určiť vlastnícke právo, a zároveň uviesť rozhodujúce skutočnosti, na podklade ktorých tvrdí, že je vlastníkom takto identifikovanej parcely. Eventuálne, aby sa jednoznačne vyjadril, či podanou žalobou mieni výlučne iba určiť hranicu medzi spornými pozemkami bez vymedzenia spornej plochy konkrétnej parcely a podľa toho súd bude ďalej riešiť otázku, či podkladom žaloby má byť geometrický plán alebo postačí na jej identifikovanie iný, žalobcom zvolený technický podklad.

21. V prejednávanej veci žalobca nepredložil geometrický plán ani iný riadny technický podklad, a ani znalecký posudok. Odkázal len na budúci znalecký posudok, bez akéhokoľvek iného konkrétneho, určitého a zrozumiteľného technického podkladu pre presné vymedzenie petitu žaloby, resp. len odkázal na technický nákres doložený v prílohe podania zo dňa 31.07.2021, z ktorého však súdu nie je zrejmé, čoho sa týka, akých pozemkov, a nie je ani zrejmé, kto takýto nákres vypracoval, a či ide o osobu oprávnenú vykonávať geodetické a kartografické činnosti.

22. Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je jej petit, nakoľko predovšetkým ním sa určuje rozsah súdnej ochrany požadovanej žalobcom. Z petitom určeného rámca nemôže súd vybočiť, a prekročiť ho môže len v zákonom určených prípadoch. Súd má petit žaloby posúdiť a rozhodnúť o ňom. Nie je pritom oprávnený petit žaloby sám tvoriť tak, ako to žiada žalobca v petite žaloby, ktorým len odkazujú na budúci znalecký posudok súdom ustanoveného znalca, resp. navrhuje na základe rozhodnutia súdu „tvoriť“ geometrický plán s novými zákresmi a výmerami sporných parciel. Znalecký posudok, resp. geometrický plán alebo iný riadne oprávnenou osobou vyhotovený technický podklad, musí byť žalobcom vymedzeným podkladom pre rozhodnutie súdu vo veci. Z listín pripojených žalobcom k žalobe pritom vyplýva, že žalobca minimálne od roku 2016 (viď jeho námietky v konaní o dodatočnom povolení stavby zo dňa 10.11.2016) poukazuje na potrebu presného vytýčenia hranice pozemku v skutočnosti fyzickou alebo právnickou osobou oprávnenou vykonávať geodetické a kartografické činnosti. Žalobca teda mal dostatok času na zabezpečenie geometrického plánu, prípadne znaleckého posudku alebo riadneho iného technického podkladu za účelom presného vymedzenia petitu žaloby, ktoré je v súdnom konaní povinnosťou (a právom) žalobcu, nie súdu. Žalobcom uvádzaný petit žaloby so všeobecným odkazom na budúci znalecký posudok, resp. geometrický plán, ktorý by podľa žalobcu

mal zabezpečiť až súd, sám osebe nemôže obstáť už len preto, že Civilný sporový poriadok výslovne upravuje súkromný znalecký posudok a počíta s možnosťou predložiť ho už spolu so žalobou súkromný znalecký posudok (§ 209 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

23. Písomným podaním zo dňa 31.07.2021 žalobca o.i. oznámil súdu, že geometrický plán sa mu nepodarilo získať z dôvodov, že: „1. Okresný úrad Kežmarok - katastrálny odbor rozhodnutím OU-KK-KO-X-18/2021-1/Jr (Príloha 1.) zastavil konanie - žiadosť o opravu zákresu parciel KN C 76,77,78,80 v k.ú. F. G. vedených na LV č. 185 H. 243 podľa § 59 zák. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v z. n. p. pod číslom E-4760/2021. 2. OÚ Kežmarok - katastrálny odbor už dňa 19.4.2021 vedel o vyjadrení A. C., že nesúhlasí s posunutím a zmenou vlastníckej hranice medzi pozemkami parcely C KN č. 78 H. I. 80, ktorých je výlučným vlastníkom, evidovaným na LV č. XXX k.ú. F. G. a ktorá je vlastníckou hranicou s pozemkami parcely C KN č. 76 H. I. 77, ktoré sú vo vlastníctve 3/3 navrhovateľa napriek tomu čakal na doplnenie konania navrhovateľom A. B. C. do 7.5.2021. Zároveň sa účastník konania A. C. vyjadril, že nesúhlasí s opravou chyby v katastrálnom operáte tak, ako je to uvedené v podanom návrhu, ktorý podal navrhovateľ, a to z dôvodu, že sa o žiadnu chybu nejedná, o čom bola spísaná zápisnica. Ja ako navrhovateľ som sa dostal do začarovaného kruhu: Pán geodet Ing. Pavol Basarik – GEOPLAN mi listom zo dňa 4.9.2020 oznámil, že požiadal o opravu Katastrálny odbor – Okresný úrad Kežmarok o opravu zákresu a výmer parciel KN-C c. 76,77,78,80 v k.ú. F. G. vedených na LV c. 185, 243. Nakoniec o opravu zákresu a výmer parciel som požiadal ja - A. B. C. z dôvodu že A. J. ma informoval že žiadnu žiadosť nezaslal. Až po oprave daného zákresu do katastrálnej mapy bude možné vyhotoviť geometrický plán č. 80/2020, ktorý spomína v liste. Bez tejto opravy nie je možné vyhotoviť predmetný geometrický plán č. 80/2020 o ktorý ma žiada Okresný súd v Kežmarku. Okresný úrad Kežmarok aj keby mal autorizačne overenú geodetom opravu zákresu a výmer parciel KN-C c. 76,77,78,80 v k.ú. F. G. vedených na LV c. 185,243 nemôže bez súhlasu oboch strán zakresliť opravu zákresu a výmer (Nesúhlas A. C. v konaní OU-KK-KO-X-18/2021-1/Jr) preto som sa obrátil na Okresný súd Kežmarok, aby rozhodol kde vlastne má byť vlastnícka hranica medzi sporovými pozemkami. Z vyššie spomenutých dôvodov navrhujem zmeniť návrh rozhodnutia sudu na: Určenie hranice medzi spornými pozemkami parcely C KN č. 78 a č. XX, ktorých je výlučným vlastníkom A. C., evidovaným na LV č. XXX k.ú. F. G. a s pozemkami parcely C KN č. 76 a č. XX, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľa A. B. C. bez vymedzenia spornej plochy konkrétnej parcele na základe technických podkladov (príloha č. 4 a č. 5). A na základe tohto rozhodnutia súdu sa vytvorí nový geometrický plán s novými zákresmi a výmer sporných parciel“. Žalobcom uvedené dôvody sú zmätočné a súd ich nemohol akceptovať ako dôvody, pre ktoré žalobca vady podania objektívne nemohol odstrániť.

24. Súd ďalej poukazuje napr. na závery uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.03.2018 sp.zn. 7Co 26/2018, podľa ktorých: „petit musí byť jasný a zrozumiteľný, inak má podanie vadu spočívajúcu v nezrozumiteľnosti, čo zakladá postup súdu podľa § 129 Civilného sporového poriadku. Za neurčité podanie sa považuje aj žaloba obsahujúca nedostatočnú identifikáciu parciel, ktoré sú predmetom sporu, ako to je aj v tejto veci“. V uvedenom uznesení odvolací súd vyslovil názor, že: “podanie žalobcov, ktorým sa domáhajú určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bolo, tak ako to konštatoval súd prvej inštancie, neurčité v špecifikácii nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu a ide o taký nedostatok podania pre ktorý nie je možné v konaní pokračovať a napriek výzve súdu ho žalobcovia nedoplnili. Dôvod, prečo vytknutú vadu žalobcovia neodstránili, odvolací súd neposúdil ako dôvodnú. Žalobcovia tvrdili, že žiaden zememerač (geodet) nemôže bez príkazu súdu vstúpiť proti súhlasu vlastníkov na pozemok a vykonať meranie a preto nepredložili geometrický plán, ktorým by špecifikovali sporné nehnuteľnosti. Odvolací súd k tomu dodáva, že každý geodet, ktorý je zapísaný v Centrálnom registri geodetov oprávnených na vstup do štátnej dokumentácie a oprávnených na vstup a vjazd na cudzie nehnuteľnosti a ktorý sa preukáže príslušným preukazom oprávňujúcim vstúpiť na cudzí pozemok na čas nevyhnutný k vykonaniu práce, je oprávnený vykonať meranie a osoby zapísané ako vlastníci pozemku musia takéto meranie strpieť. Žalobcom nič nebránilo dať si vyhotoviť geometrický plán, prípadne vytyčovací náčrt, z ktorého by bolo zrejmé, k akým pozemkom žiadajú určiť vlastnícke právo a podľa toho špecifikovať petit žaloby. Civilný sporový poriadok v ust. § 209 dáva stranám sporu možnosť dať si vypracovať súkromný znalecký posudok bez toho, aby ho nariadil súd a ten ho môže v súdnom konaní použiť ako znalecký posudok vypracovaný súdom ustanoveným znalcom. V danej veci nemožno hovoriť ani o „informačnom deficite“ na strane žalobcov, ktorý by im bránil podať bezvadnú žalobu (s náležitosťami podľa § 127 ods. 1 v spojení s § 132 CSP), pretože žalobcovia majú povinnosť špecifikovať žalobný petit a túto povinnosť si mohli splniť doložením geometrického plánu (súkromného znaleckého

posudku). Potom v odvolaní uvedené dôvody, pre ktoré žalobcovia vady podania neodstránili, sú neopodstatnené“.

25. Absencia riadneho žalobného návrhu, z ktorého je jednoznačne zrejmé, čoho sa podanou žalobou žalobca domáha a aké rozhodnutie ma súd vydať, bráni pokračovaniu v konaní a meritórnemu posúdeniu veci. Zo žaloby musí byť bezpochyby zrejmé, čo sa ňou sleduje, čoho sa žalobca domáha. Súdu musí byť vždy celkom jasne zrejmé, o čom má konať a rozhodnúť, aké rozhodnutie má vydať, keďže je viazaný žalobným návrhom (§ 216 ods.1 Civilného sporového poriadku), a nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhované. Presná špecifikácia petítu žaloby v naznačenom smere je preto nevyhnutnou podmienkou meritórneho konania o žalobe žalobcu. Je potrebná zároveň aj pre možnosť riadneho vyjadrenia sa žalovaného k žalobe.

26. Navyše, posledné doplňujúce podanie žalobcu doručené súdu dňa 20.09.2022 je zmätočné, nakoľko žalobca na jednej strane uvádza, že nežiada, aby súd zabezpečil geometrický plán, ale aby súd rozhodol, kde sa presne nachádza vlastnícka hranica medzi spornými pozemkami parcely C KN č. 78 a č. XX, ktorých je výlučným vlastníkom A. C., evidovaných na LV č. XXX, k.ú. F. G. a s pozemkami parcely C KN č. 76 H. I. 77, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľa A. B. C. evidovaných na LV č. XXX k.ú. F. G. bez vymedzenia spornej plochy konkrétnej parcele na základe technických podkladov. Následne v žalobnom návrhu (petite žaloby) súčasne uvádza, že žiada o určenie vlastníckej hranice medzi spornými pozemkami parcely C KN č. 78 a č. 80, ktorých je výlučným vlastníkom A. C. a s pozemkami parcely C KN č. 76 H. I. 77, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľa A. B. C. evidovaných na LV č. XXX k.ú. F. G. bez vymedzenia spornej plochy konkrétnej parcele na základe znaleckého dokazovania súdom ustanoveného znalca – geodeta.

27. Civilné súdne konanie sporové je dôsledne ovládané tzv. prejednacím princípom. Strany nesú zodpovednosť za vedenie a výsledok sporu v tom zmysle, že sú povinné substancovať svoje skutkové tvrdenia. Ďalšou charakteristickou zásadou civilného sporového konania je koncentračný princíp, čo znamená, že určité úkony strán musia byť koncentrované do určitého procesného štádia pod hrozbou procesnej preklúzie, teda nemožnosti dané procesné právo uplatniť neskôr. Z ustanovenia § 167 ods.1 Civilného sporového poriadku pritom jasne vyplýva, že v sporovom kontradiktórnem konaní súd musí trvať na tom, aby všetky základné nevyhnutné náležitosti riadnej žaloby boli bezpodmienečne splnené skôr, ako ju doručí žalovanému. Neskoršie konanie (procesné štádium) v podobe možnosti uvádzania ďalších skutočností a označovania ďalších dôkazov žalobcom (v rámci postupu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku, či priamo na pojednávaní podľa § 181 ods.1 a 4), už nemá a nesmie slúžiť na odstraňovanie zrejmých, závažných procesných väd žaloby, ale len na obhájenie jej vecnej dôvodnosti a opodstatnenosti. V danom štádiu sa už ďalšími tvrdeniami žalobcu nemajú odstraňovať vady žaloby v tom zmysle, aby súd a žalovaná strana až vtedy zisťovali, čo a prečo vlastne žalobca žiada, ale má sa už len žalobcom uniesť (alebo neuniesť) bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vo vzťahu k nároku, ktorý bol (bezpodmienečne musí byť) vymedzený, riadne individualizovaný a odôvodnený už v žalobe. „Žalobca je povinný v žalobe svoj žalobný nárok riadne špecifikovať, individualizovať a konkretizovať. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv.“dominus litis“ (Citované z Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku - Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 478 s). Platí totiž dispozičný princíp, súd je viazaný žalobou. Preto nesmie priznať žalobcovi niečo iné, ako požaduje, ale ani priznať mu síce požadované plnenie, avšak z iného skutkového základu (z iného skutku), než ktorý bol predmetom konania (porovnaj Najvyšší súd ČR sp.zn. 33Cdo 3311/2009).

28. Súd si plne uvedomuje, že neunesenie bremena tvrdenia ako dôvod pre zamietnutie žaloby je potrebné odlišovať od nedostatočného opísania rozhodujúcich skutočností neumožňujúceho určiť, čo vlastne má byť jej predmetom, o čom a na základe čoho má súd rozhodnúť. Tu je nutné rozlišovať tzv. základné skutočnosti (skutočnosti slúžiace k individualizácii a nezameniteľnosti uplatneného nároku, pri ktorých nedostatku je namieste postupovať podľa § 129 Civilného sporového poriadku), a skutočnosti, ktoré sú pre rozhodnutie určujúce (nie sú však nutné k identifikácii nároku, a ich výsledok ale ovplyvňuje výsledok sporu, pri ktorých absencii neprichádza do úvahy odmietnutie, ale naopak zamietnutie žaloby). Predmet konania je pritom vymedzený nielen žalobným nárokom, ale aj jeho skutkovým odôvodnením, z ktorého by mal žalobný nárok vyplývať. Preto na to, aby išlo o riadnu žalobu spôsobilú na meritórne prejednanie, musí táto obsahovať tak petit, ako aj jeho skutkové odôvodnenie v rozsahu dostatočnom

na to, aby bolo možné aktuálne, či v budúcnosti, napr. posúdiť existenciu či neexistenciu prekážok konania (či nejde o prekážku veci začatej alebo rozsúdenej, keďže len zo samotného petitu žaloby je nemožné určiť, či ide o ten istý, totožný, skutok). Aj na to, aby súd po podaní žaloby vedel posúdiť, či ide o podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností, a teda o zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 Civilného sporového poriadku je logicky nevyhnutné, aby rozhodujúce skutočnosti boli už v žalobe dostatočne uvedené ako jej riadna náležitosť, na ktorej preto treba bezpodmienečne trvať. To je nevyhnutné aj preto, aby žalovaný mohol napríklad riadne realizovať svoje právo poprieť alebo nepoprieť skutkové tvrdenia žalobcu (§ 151 Civilného sporového poriadku). Účelom riadneho opísania rozhodujúcich skutočností už v žalobe je nepochybne aj to, aby tieto nemohli byť žalobcami až následne účelovo menené a prispôsobované vyjadreniam žalovaného. Zákon v tejto súvislosti výslovne a jasne hovorí o pravdivom a úplnom opísaní rozhodujúcich skutočností, ktoré nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku).

29. Prvoradou úlohou všeobecných súdov a zmyslom civilného súdneho konania je nachádzanie (hľadanie) hmotného práva a spravodlivé riešenie sporov medzi stranami. S touto požiadavkou sa žalobca obracia na súd s návrhom na začatie konania (žalobou), a to isté očakáva a má na to právo aj strana žalovaná, ktorá požíva rovnaké ústavné právo na súdnu ochranu ako žalobca. Proces skúmania náležitostí žaloby a odstraňovanie jej väd preto musí byť na jednej strane veľmi dôsledný, ale zároveň citlivý. Nesmie byť prepíato formalistický, aby neobmedzoval základné právo žalobcu na súdnu ochranu (viď napr. nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 1/2002 a I. ÚS 139/2002). Nesmie byť ale ani preferenčný, porušovať zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Pri odstraňovaní väd podania je neprípustné preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany sporu.

30. Súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že samotná zákonná civilná procesná úprava prešla v posledných rokoch podstatnými zmenami, ktoré mali dopad aj na posudzovanie náležitostí žaloby a odstraňovanie väd podaní. Novou procesnou úpravou reprezentovanou Civilným sporovým poriadkom účinným od 01.07.2016 zákonodarca zásadne, úmyselne a cielene zmenil koncepciu civilného procesu v tom zmysle, že zaviedol dôslednú koncentráciu procesu, zvýšil požiadavky na procesnú aktivitu sporových strán. Tak samé strany sporu (nie súd) sú procesne zodpovedné za výsledok sporu a znášajú sankčné dôsledky svojej procesnej pasivity (na čo treba pamätať aj pri aplikácii judikatúry vychádzajúcej z procesného právneho stavu účinného do 30.06.2016).

31. Právnym predpisom, ktorým sa v podmienkach SR riadilo civilné súdne konanie do 30.06.2016 bol zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“). Ten až do 31.08.2003 postup odstraňovania väd podania súdom a následky ich neodstránenia upravoval tak, že ak sa napriek výzve súdu podanie neopravilo alebo nedoplnilo a v konaní nebolo možné pre tento nedostatok pokračovať, súd konanie zastavil, pričom proti uzneseniu o zastavení konania nebolo v zmysle § 202 ods.3 písm. l) Občianskeho súdneho poriadku prípustné odvolanie, a keďže išlo o prvostupňové rozhodnutie, nebolo prípustné ani dovolanie. Za účinnosti práve takejto, pre žalobcov veľmi prísnej právnej úpravy (ktorú neskôr sám zákonodarca označil za rozpornú s ústavou), boli vydané nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 1/2002 a sp.zn. I. ÚS 139/2002, čo je pri korektnom a úplnom odkazovaní na ne v podmienkach súčasnej (podstatne zmenenej) procesnej právnej úpravy nevyhnutné spomenúť. Nehovoriac o tom, že nový procesný kódex na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku zaviedol úplne novú koncepciu konania, keď úplne opustil princíp materiálnej pravdy a zaviedol striktné princípy kontradiktórnosti sporového konania a prejednací princípy - zásady formálnej pravdy, a jasne zvýšil nároky na kvalitu samotnej žaloby. Zákom č. 353/2003 Z.z. bola zákonná úprava odstraňovania väd podania v Občianskom súdnom poriadku počnúc dňom 01.09.2003 zmenená tak, že ak účastník podanie neopravil alebo nedoplnil a pre uvedený nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať, súd odmietal podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Proti uzneseniu o odmietnutí podania vzhľadom na zmenu § 202 ods.3 písm. l) Občianskeho súdneho poriadku už bolo odvolanie prípustné. Podľa dôvodovej správy k uvedenému zákonu táto zmena bola vyvolaná tým, že dovtedy platná právna úprava, na základe ktorej nebolo prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu, ktorým zastavil konanie, ak sa napriek výzve podanie neopravilo alebo nedoplnilo, bola v rozpore s ústavou. V praxi dochádzalo k situáciám, keď sudca zastavil konanie aj z dôvodov, ktoré nemali oporu v zákone. Posudzovanie otázky, či účastník reagoval na doplnenie svojho podania podľa požiadaviek súdu v celom rozsahu môže byť poznačené subjektívnym názorom príslušného sudcu. Z uvedeného dôvodu zákonodarca zaviedol, aby v prípade, ak súd prvého

stupňa považuje doplnenie návrhu za nedostatočné, rozhodol odvolací súd, ktorý uznesenie o odmietnutí potvrdí alebo zruší, ak doplnenie bude považovať za úplné. K ďalšej zmene zákonnej úpravy došlo na základe zákona č. 428/2004 Z.z., a to zavedením možnosti, aby v prípade, ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením, ktorým bol podávateľ vyzvaný na odstránenie jeho väd najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu mohol rozhodnúť súd, ktorý ho vydal. Od účinnosti uvedeného zákona teda podávateľ podania má v podstate až 3 možnosti na správne, riadne, a zákonu zodpovedajúce uvedenie všetkých náležitostí podania, čo platí aj v súčasnosti, keďže Civilný sporový poriadok v ust. § 129 prevzal túto úpravu.

32. Podľa všeobecnej časti dôvodovej správy k novému Civilnému sporovému poriadku „Jedným z hlavných cieľov predkladateľa bolo zabezpečiť dôslednú koncentráciu procesu a dôležitou obsahovou zmenou, ktorá je spôsobilá prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu, je i zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán, a s tým spojenú procesnú zodpovednosť so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity. Pre prípad, že strana lehotu zmešká a úkon neurobí, stratí možnosť úkon urobiť neskôr (tzv. procesná preklúzia)“. Pokiaľ ide o zákonné náležitosti žaloby, nemožno prehliadnúť, že zatiaľ čo úprava v § 79 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku uvádzala, že zo žaloby muselo byť zrejmé "čoho sa navrhovateľ domáha", nová právna úprava už žalobný návrh - petit - vyžaduje ako povinnú náležitosť žaloby. Civilný sporový poriadok teda v porovnaní s predošlým procesným predpisom zásadným zvýraznením kontradiktórnosti konania a zásady formálnej pravdy (viď napr. článok 8 a 9 základných princípov), výslovným zakotvením princípu koncentrácie konania, zákazom pre súd vykonávať dôkazy, ktoré strany nenavrhl, či výslovnou úpravou, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods.2), ako aj výslovným normatívnym zakotvením, že aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe je zmenou žaloby (§ 140 ods. 2) jasne zvýšil nároky na „kvalitu žaloby“ a jej náležité odôvodnenie v tom zmysle, že je nutné trvať na tom, aby už žaloba obsahovala dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností, aby petit žaloby logicky z nich vyplýval, neodporoval im, bol s nimi v súlade, aby žalovaný už pri doručení mu žaloby od začiatku jasne, určito a zrozumiteľne vedel, čo a prečo sa od neho žiada, aby sa mohol riadne brániť voči uplatnenému nároku, keďže v zásade má na to k dispozícii len 2 písomné vyjadrenia (vyjadrenie k žalobe a duplika, viď § 167 Civilného sporového poriadku), a následne aby súd vec mal rozhodnúť na jedinom pojednávaní (§ 179 ods.1 Civilného sporového poriadku). Aj znenie ust. § 138 Civilného sporového poriadku len potvrdzuje vysoké nároky na tvrdenia v žalobe a jej odôvodnenie, keďže tam uvedené predbežné právne posúdenie je možné len za predpokladu existencie skutočností tvrdných v žalobe.

33. V zásade teda platí, že všetky zákonom vyžadované náležitosti podania má toto obsahovať už v čase jeho doručenia na súd (vychádzajúc z § 2 zákona č. 1/1993 Z.z. o zbierke zákonov Slovenskej republiky a tam obsiahnutej nevyvrátiteľnej domnienky o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov, teda že o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka). Ak tomu tak nie je a podanie má vady, ktoré bránia jeho prejednaniu, súd postupom podľa 129 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku vyzýva na opravu a doplnenie podania s povinnosťou riadne uviesť, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, ako ho treba doplniť alebo opraviť s poučením o možnosti podanie odmietnuť (druhá možnosť uviesť správne náležitosti podania). Ak sa tak nestane a pre nemožnosť pokračovať v konaní je podanie odmietnuté, jeho podávateľ má stále možnosť (v poradí tretiu) vady podania v súlade s výzvou súdu opraviť alebo doplniť najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, pričom v takom prípade súd, ktorý vydal uznesenie o odmietnutí podania o odvolaní proti uzneseniu o odmietnutí podania môže rozhodnúť sám, zrušiť uznesenie a pokračovať v konaní. Nemožno tiež opomenúť, že zatiaľ čo žalobca v prípade odmietnutia jeho podania má možnosť podať opäť riadnu novú žalobu, žalovaný, ktorý by sa mal brániť voči neúplnej a nezrozumiteľnej žalobe, možnosť ďalšieho konania nemá.

34. Taktiež Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. II.ÚS 258/05 zo dňa 16.12.2005 skonštatoval, že súčasťou ustálenej judikatúry ústavného súdu sú rozhodnutia, ktorými ústavný súd prikazuje posudzovať žalobný návrh prísne, aby mohlo byť riadne rozhodnuté vo veci, ale nie prehnane formalisticky (IV. ÚS 1/02, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02). V inom svojom rozhodnutí (viď uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 372/2018 z 20. júna 2018) k odstraňovaniu väd podania súdom uviedol, že odstránenie väd podania zo strany súdu nie je inštitút, ktorý by mal slúžiť na odstránenie pochybení žalobcu, ktoré nebránia

prejednaníu a rozhodnutíu vo veci. Jeho účelom ale nemôže byť ani „pomoc“ súdu adresovaná strane konania smerujúca k takej úprave jej postupu vo veci, aby bola v konaní úspešná.

35. Všetko vyššie uvedené možno teda zhrnúť tak, že postup súdu pri odstraňovaní väd podania musí byť taký, aby mu umožnil vyhnúť sa obidvom extrémom a excesom. Teda na jednej strane prepiatemu formalizmu a tým odopretiu práva na súdnu ochranu vo vzťahu k žalobcovi, a na druhej strane porušeniu práva na súdnu ochranu žalovaného tým, že mu doručí nezrozumiteľnú, nejasnú žalobu, voči ktorej sa mu ukladá brániť, hoci z nej nebude vôbec vedieť čo a prečo sa od neho chce. Súd musí rešpektovať ústavný princíp rovnosti účastníkov, nestrannosť súdu a s tým spojenú povinnosť súdu postupovať bez narušenia procesnej rovnováhy medzi stranami sporu. Súd nesmie opomenúť, že strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany okrem prípadu, ak si povaha prejednávanej veci (spory s ochranou slabšej strany, čo nie je tento prípad) vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (čl. 6 základných princípov Civilného sporového poriadku).

36. Nie všetky nedostatky podania sú nedostatkami, ktoré bránia v konaní pokračovať. Nedostatkým, ktorý bráni riadnemu pokračovaniu v konaní, je však aj podľa rokmi ustálenej súdnej praxe vždy vada podania, pre ktorú nie je zrejmé, čoho sa podávateľ domáha (podporne napr. Občianský soudní řád, komentář, I. díl, JUDr. Handl, JUDr. Rubeš, Praha 1985, strana 253). Keďže predmet sporu je vymedzený pomocou dvoch znakov, a to pomocou požadovaných účinkov súdneho rozhodnutia vyjadrených žalobným petitom a pomocou skutkového základu, na to, aby bolo zrejmé, čo je predmetom sporu, musia byť splnené obidva znaky. Nestačí teda, ak podanie obsahuje len petit, ktorý síce sám osebe bude perfektný, vykonateľný, určitý a zrozumiteľný, avšak bude k nemu absentovať opísanie rozhodujúcich skutočností. Tak isto ako nestačí uviesť len rozhodujúce skutočnosti, ak k nim chýba petit, ktorý by z nich logicky vyplýval.

37. V zmysle § 127 ods. 1 v spojení s § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku obligatórnou náležitosťou žaloby je okrem iných nielen presné, určité a zrozumiteľné označenie, čo sa ňou sleduje a žalobný návrh, ale aj opísanie, ktorej veci sa návrh týka, resp. pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, o ktoré sa tento návrh na rozhodnutie opiera (odôvodnenie petitu), ktorých opísanie je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia, teda povinnosti substancovať (vytvoriť materiálny základ) svoje skutkové tvrdenia tak, aby na ich základe mohol súd rozhodnúť. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci sp.zn. I.ÚS 192/2015 „tak ako súd nie je spôsobilý konať a rozhodnúť o podaní, z ktorého nevyplýva návrh na rozhodnutie (absencia petitu), rovnako nie je spôsobilý rozhodovať ani o navrhovanom petite, ak nie je náležite odôvodnený (absencia odôvodnenia), ktoré zložky návrhu, t. j. petit aj jeho odôvodnenie, je nevyhnutné vnímať a posudzovať v ich vzájomnom súzvuku a jednote ako zložky jednoliateho celku (návrhu na začatie konania). Pri posudzovaní náležitostí podania je ich splnenie potrebné posudzovať s prihliadnutím na znenie podania ako celku, ktorého jednotlivé elementy sa navzájom dopĺňajú. Avšak v prípade zistenia súdu o nejasnosti, neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti podania, prípadne niektorej jeho zložky v kontexte celého podania, súd vyzve navrhovateľa, aby tieto nedostatky doplnil alebo opravil s poučením, že v prípade neodstránenia týchto nedostatkov, kvôli ktorým nebude môcť pokračovať v konaní o podaní, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania, takéto podanie odmietne. Nepochybne presný, určitý a zrozumiteľný petit nie je vyjadrením iba formálnych náležitostí návrhu na začatie konania, ale je aj nevyhnutným predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska) vykonateľné a aby nastali právne účinky, ktoré navrhovateľ sledoval podaním návrhu na začatie konania, a motívy, dosiahnutie ktorých navrhovateľ vyjadril a zdôvodnil aj v odôvodnení svojho návrhu. Neúplnosť, nezrozumiteľnosť alebo nesprávnosť petitu, ktorý nekorešponduje so zvyškom návrhu, najmä s jeho odôvodnením, spravidla zakladá prvotnú nemožnosť súdu pokračovať v konaní, kým sa tento návrh neopraví alebo nedoplní, a to na základe výzvy konajúceho súdu“.

38. Nedostatok náležitostí návrhu na začatie konania bráni vecnému prejednaníu návrhu. „Súd nie je orgán, ktorého úlohou je tvoriť skutkovú podstatu právneho problému a tak konštruovať spis zo skutkových a právnych útržkov označených účastníkom. Len riadnym spôsobom v žalobnom návrhu vymedzený predmet konania predstavuje dostatočne spôsobilý základ pre vecné prejednanie a rozhodnutie žaloby. Z podaní žalobcu súd nezistil, čoho sa žalobca konkrétne domáha a čo by mohlo byť predmetom tohto konania (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.20Co 177/2018). „Zo žaloby musia byť bezpochyby zrejmé všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré žalobca opiera svoje nároky

prípadne aj s uvedeným odkazom na právny predpis vzhľadom k tomu, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu podľa ust. § 215 ods. 1 CSP a je viazaný žalobným návrhom, teda žalobou v zmysle ust. § 216 ods. 1 CSP“ (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co 130/2018).

39. V prejednávanej veci žalobca prezentoval tvrdenia a skutočnosti, ktoré však nijako neverifikoval, a to ani v rovine nevyhnutnej pre ďalšie pokračovanie vo veci a možnosť súdu spor vecne prejednať a rozhodnúť. Pre absenciu týchto náležitostí súd poskytol žalobcovi dostatočný priestor. Niekoľkokrát žalobcu vyzval na odstránenie väd podania a riadne ho usmernil, v čom je podanie neúplné a nezrozumiteľné, a ako ho treba doplniť a opraviť. Keďže podanie žalobcu vo veci samej aj napriek už uskutočneným opakovaným výzvam a opravám je neúplné a nezrozumiteľné, v dôsledku čoho nie je možné v konaní pokračovať a žalobu vecne prejednať, súd podanie podľa § 129 Civilného sporového poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad, pracovisko Kežmarok (§ 357 písm. b) Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 129 ods.4 Civilného sporového poriadku ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.